

[Formanden.]

Jeg skal her udsætte Mødet. Det genoptages Kl. 13³⁰.

Mødet udsat Kl. 11⁴⁵.

Mødet genoptaget Kl. 13³⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Svend Jørgensen: Den højtærede Socialminister nævnte, da han forleden Dag fremsatte dette Lovforslag, at der fra forskellig Side havde været fremsat Kritik af de gældende Regler om Udbetaling af Børnebidrag fra det offentlige. Jeg vil gerne ved denne Lejlighed melde mig som en af dem, der i Vinterens Løb i Samtaler med den højtærede Minister har anket over, at Bidragene var for smaa, og især over, at Indtægtsgrænserne var for lave. Jeg skal derfor ogsaa straks sige, at jeg naturligvis som Helhed er tilfreds med det foreliggende Lovforslag, hvis Udarbejdelse den højtærede Socialminister og hans Embedsmænd har Ære af, selv om det maa indrømmes, at det har været et drøjt Job for os Ordførere at komme igennem de meget udførlige Bemærkninger til Lovforslaget.

Vi staar igen over for at skulle gennemføre en Lov, som griber dybt ind i den kommunale Administration. Jeg ankede som Kommunalmand over et lignende Tilfælde, da vi for et halvt Aars Tid siden gennemførte Forhøjelsen af Alders- og Invaliderenten. Denne Gang skal jeg afstaa fra at kritisere, dels fordi jeg selv har været med til at fremkalde Lovforslaget, dels fordi jeg har paa Fornemmelsen, at man fra Ministeriets Side virkelig har bestræbt sig for paa forskellig Maade at lette Arbejdet for den kommunale Administration, endelig ogsaa fordi Lovforslaget i sine Bestemmelser bringer længe ønskede Ændringer i Forhold, som har været Kilder til store Ærgrelser i den kommunale Administration.

Der maa nemlig foretages Ændringer af de bestaaende Bidrag og ikke mindst af de gældende Indtægtsgrænser. Det er helt ud i det blaa i Dag at skulle nægte en Kvinde forskudsvis Udbetaling af Børnebidrag, naar hun har en aarlig Indtægt paa 2 090 Kr. — for at nævne Tallet fra den Landkommune,

hvis Forhold jeg kender bedst. Er det en gift Kvinde, det drejer sig om, forhøjes Indtægtsgrænsen ganske vist til 2 435 Kr., men det vil med andre Ord sige, at man i Dag faktisk i næsten alle Tilfælde skal afvise en saadan Kvinde, for der er jo ingen Familie, der i Øjeblikket kan nøjes med en Aarsindtægt paa 2 435 Kr. Naar saa en saadan stakels grædende Kone, som ved, at hun, hvis hun henvises til at faa sit Bidrag udbetalt gennem Politiet, intet kan faa, staar over for en, ja, saa løber ens gode Hjerte af med en, saa udbetaler man alligevel, skønt det er imod Loven, og skønt den Kommune, der skal inddrive Bidraget, ikke kan være uvidende om, at Indtægtsgrænsen ikke er respekteret. Helt tosset bliver det, naar en Kommune udbetaler, medens en anden ikke gør det, og naar det drejer sig om Ægtepar, hvor baade Mand og Hustru hver for sig har et Barn uden for Ægteskab. I saadanne Tilfælde afvises altsaa Hustruen, medens det samme sociale Udvalg skal tvinge Manden til at indbetale Halvaarsbidraget paa de 138 Kr., som Hustruen altsaa ikke kan faa til sit Barn. Har man blot en Gang haft en saadan grædende Kone eller en saadan bandende Mand staaende foran sig paa Socialkontoret, ønsker man sig ikke udsat for det een Gang til.

Nu foreslaas disse Indtægtsgrænser forhøjet f. Eks. i Landkommuner fra 2 435 Kr. til 3 660 Kr. for Ægtepar, fra 2 090 Kr. til 3 060 Kr. for enlige, hvortil kommer 200 Kr. pr. Barn ud over et. Disse Indtægtsgrænser kan vi fra vort Partis Side tiltræde. De er i hvert Fald ikke for højt ansat. Vi kan ogsaa tiltræde, at Gradueringen 100—88—74, som nu gælder for de tre Kommunegrupper ved Fastsættelsen af Normalbidragene og Grundbeløbene for Alders- og Invaliderente, overføres paa dette Forhold. Trods de forhøjede Grænser vil der, som Arbejdsindtægterne er i Øjeblikket, endda blive mange Tilfælde, hvor det offentlige maa nægte forskudsvis Udbetaling og henvise vedkommende til selv at inddrive sit Bidrag ved Hjælp af Politiet. Men netop derfor maa det nu ogsaa paa det bestemteste indskræpes de sociale Udvalg, at nu skal disse Grænser overholdes. Ministeriet maa, naar det udsender sit Cirkulære vedrørende Loven, præcisere dette meget nøje over for Kommunerne, over for de sociale Udvalg. Det kan ikke fortsat være saadan, at den ene Kommune udbetaler og den anden ikke.

Ogsaa med Hensyn til Bidragenes Størrelse kan vi tiltræde Lovforslaget, selv om det undrer mig, at man slet ikke har rørt ved Bidraget til Barselfærd og heller ikke